

A 84/3/4

ARREST VAN 5 juli 1985
in de zaak A 84/3

Inzake :

LIESENBORGHS-THIELENS

tegen

VANDEBRIL-THIELENS

Procestaal : Nederlands

ARRET DU 5 juillet 1985
dans l'affaire A 84/3

En cause :

LIESENBORGHS-THIELENS

contre

VANDEBRIL-THIELENS

Langue de la procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF

in de zaak A 84/3

Gezien de brief van 14 maart 1984 van de Hoofdgriffier van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt met het daarbij gevoegde voor eensluidend gewaarmerkte afschrift van de beschikking verleend door de beslagrechter in bovengenoemde rechtbank op 13 maart 1984 in de zaak A.R. nr. 84.B.404 van 1. LIESENBORGHS Louis en 2. THIELENS Angèle tegen 1. VANDEBRIL Alfons en 2. TIELENS Francisca, waarbij overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof aan dit Hof een vraag van uitleg aangaande de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom wordt gesteld ;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN :

Overwegende dat de procedure welke tot voormelde beschikking heeft geleid, kan worden samengevat als volgt :

Bij vonnis van de Vrederechter van het kanton Beringen van 28 januari 1983 werden de echtgenoten LIESENBORGHS-THIELENS op vordering van de echtgenoten VANDEBRIL-TIELENS veroordeeld tot het herplaatsen van een televisiemast die ze afgebroken hadden en tot betaling van een dwangsom van vijfhonderd frank per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de in het vonnis beschreven werken. Dit vonnis was niet uitvoerbaar bij voorraad.

Het vonnis werd op 2 maart 1983 betekend aan de echtgenoten LIESENBORGHS-THIELENS die op dezelfde dag tegen het vonnis hoger beroep instelden. De tenuitvoerlegging werd aldus geschorst.

Bij vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt van 9 januari 1984 werd het beroepen vonnis bevestigd. Tegen dit vonnis werd geen rechtsmiddel ingesteld.

De echtgenoten LIESENBORGHS-THIELENS voerden het vonnis uit op 11 januari 1984.

Het in hoger beroep gewezen vonnis werd hen evenwel door de tegenpartij op 24 januari 1984 betekend, met bevel tot betaling van de dwangsom berekend tot 15 januari 1984 tegen vijfhonderd frank per dag, dit is 142.500 frank.

Tegen dit bevel stelden de echtgenoten LIESENBORGHIS-THIELENS een vordering in bij de beslagrechter.

TEN AANZIEN VAN HET VERLOOP VAN HET GEDING :

Overwegende dat de beslagrechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt het Benelux-Gerechtshof verzoekt de volgende vraag aangaande de uitleg van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom te beantwoorden :

"Heeft de schorsing wegens hoger beroep van de uitvoering van een tot een dwangsom veroordelend vonnis zonder uitvoerbaarheid spijts verhaal al dan niet tot gevolg dat het bestreden vonnis zijn obligatorisch karakter behoudt, in die zin dat, bij eventuele bevestiging, de toegekende dwangsom ook voor de schorsingsduur opeisbaar wordt in toepassing van artikel 1385 bis en quater van het Belgisch Gerechtelijk Wetboek (artikelen 1 en 3 Eenvormige Wet betreffende de dwangsom) voor zover is voldaan aan de vereiste van betekening en desgevallend na verloop van de door de rechter voor verbeuring gestelde termijn ?";

Overwegende dat het Hof overeenkomstig artikel 6, vijfde lid, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof aan de ministers van Justitie van België, van Nederland en van Luxemburg een door de griffier gewaarmerkt afschrift van de beschikking van de beslagrechter heeft gezonden ;

Overwegende dat het Hof partijen in de gelegenheid heeft gesteld schriftelijke opmerkingen te maken, van welke gelegenheid geen gebruik is gemaakt ;

Overwegende dat de Advocaat-Generaal, Hoofd van het Parket, E. Krings op 25 april 1985 schriftelijke conclusie heeft genomen ;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT :

Overwegende dat de vraag het verbeurd worden van een uitgesproken dwangsom betreft en blijkens de voormelde feitelijke gegevens gesteld is in de hypothese dat de gedwongen tenuitvoerlegging van het vonnis dat de dwangsom uitspreekt, geschorst is ingevolge het instellen van een rechtsmiddel ;

Dat de in de beschikking vervatte vraag, voor zover zij de uitlegging van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom aangaat, kan worden geformuleerd als volgt : wordt de dwangsom verbeurd gedurende de tijd dat de gedwongen tenuitvoerlegging wegens het instellen van een rechtsmiddel geschorst is ?

Overwegende dat artikel 1 van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom, waarmee artikel 1385 bis van het Belgisch Gerechtelijk Wetboek overeenstemt, onder meer bepaalt dat de dwangsom een geldsom is waartoe de rechter op verzoek van een partij de wederpartij kan veroordelen voor het geval dat aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan, onverminderd het recht op schadevergoeding indien daartoe gronden zijn, en dat zij niet kan worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak ;

Overwegende dat uit die bepaling blijkt dat de dwangsom slechts wordt verschuldigd indien de hoofdveroordeling waaraan zij is verbonden niet wordt nagekomen ; dat zij het kenmerk heeft van een middel om tot uitvoering van de veroordeling te noodzaken ;

Dat dit laatste bevestiging vindt in de Gemeenschappelijke Memorie van Toelichting op de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom, waarin in de toelichting op artikel 1 met betrekking tot de dwangsom wordt gesteld dat zij moet "beschouwd worden als een dwangmiddel om de uitvoering van een rechterlijke uitspraak te verkrijgen" ;

Overwegende dat op grond van het vorenstaande en in overeenstemming met de Gemeenschappelijke Memorie van Toelichting op artikel 1, moet worden aangenomen dat de dwangsom slechts verschuldigd wordt wanneer de veroordeling voor gedwongen uitvoering vatbaar is ; dat er derhalve voor dit dwangmiddel geen plaats is wanneer de tenuitvoerlegging is geschorst ;

Dat voormelde vraag dus ontkennend moet worden beantwoord ;

TEN AANZIEN VAN DE KOSTEN :

Overwegende dat het Hof, volgens artikel 13 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, de kosten moet vaststellen welke op de behandeling voor het Hof zijn gevallen ;

Dat op de behandeling voor het Hof geen kosten zijn gevallen ;

Uitspraak doende op de door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt bij beschikking van 13 maart 1984 gestelde vraag ;

Gelet op de conclusie van de Advocaat-Generaal, Hoofd van het Parket, E. Krings ;

VERKLAART VOOR RECHT :

De Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom moet aldus worden uitgelegd dat de dwangsom niet wordt verbeurd gedurende de tijd dat wegens het instellen van een rechtsmiddel de gedwongen tenuitvoerlegging van de hoofdveroordeling is geschorst.

Aldus gewezen door de heren Mr Ch.M.J.A. Moons, President, R. Thiry, Eerste Vice-President, R. Janssens, Tweede Vice-President, Mr H.E. Ras, R. Soetaert, F. Hess, Mevrouw J. Rouff, de heer Mr S.K. Martens, rechters, en de heer P. Marchal, plaatsvervangend rechter ;

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 5 juli 1985 door de heer R. Janssens, voornoemd, in aanwezigheid van de heren E. Krings, Hoofd van het Parket, en C. Dejonge, plaatsvervangend Hoofdgriffier.

(C. DEJONGE)

(R. JANSSENS)